

Mál nr. 428/2015**M
og
vátryggingafélagið V v/ fjölskyldutryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna hvarfs á farsíma.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 26.11.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 8.12.2015, ásamt fylgigögnum.
3. Athugasemdir M, dags. 13.12.2015.

Málsatvik.

M hefur í gildi fjölskyldutryggingu hjá V. Með tjónstilkynningu til V, sem virðist hafa verið móttækin af félaginu 9. desember 2014, tilkynnti M um þjófnað á farsíma í hennar eigu. Lýsti hún atvikum svo að hún hafi aðfaranótt 7. desember 2014 verið að skemmta sér með vinnufélögum á veitingahúsi í Austurstræti í Reykjavík og haft farsíma sinn meðferðis. Hún hafi notað símann um kvöldið, einkum til myndatöku, en hún síðast haft símann á sér um kl. þrjú um nóttina en á milli kl. þrjú og fjögur hafi síminn horfið úr veski hennar þar sem hún hafi setið. Um fjögurleytið hafi hún orðið þess vör að síminn var horfinn úr veskinu. Veskið hafi verið lokað en ekki læst. Á téðu tímabili kvaðst M hafa setið við tvö borð. Við fyrra borðið hafi hún setið á bekk og allan tímann haft veskið við hægri hlið sér og alltaf fundið fyrir því við hægri mjöðm. Við síðara borðið hafi hún setið á stól og þá verið með veskið að mestum hluta í fanginu. En minnst þess að hafa lagt það á borðið einu sinni eða tvisvar er hún var að laga sig til á stólnum, en hafi ekki farið frá því þótt augun kunni að hafa hvarflað frá því í nokkrar sekúndur. M.ö.o. hafi hún verið með veskið við höndina allt kvöldið og einhver komist í það án þess að hún hafi tekið eftir því. Telur M líklegast að síminn hafi verið tekinn er hún fór á salerni eða á leið til baka.

V hafnaði bótaskyldu með vísan til þess að úr þjófnaðarlið innbústryggingarinnar bætist einungis þjófnaður úr grunnskóla eða ólæstri íbúð. Að auki kveður V að tjónið bætist heldur ekki úr innbúskaskótryggingarlið fjölskyldutryggingarinnar þar sem félagið bæti ekki tjón á munum sem stolið er á almannafæri, sbr. d-lið 10. gr. skilmála vátryggingarinnar um undanskildar áhættur í innbúskaskótryggingunni.

Álit.

Samkvæmt gögnum málsins er ekki ágreiningur með aðilum um að síma M hafi verið stolið umrætt sinn. Þá má á það fallast með V að þjófnaðarliður sjálfrar innbústryggingarinnar taki ekki til þjófnaðar eins og hér um ræðir.

Samkvæmt 10. gr. vátryggingarskilmálanna, sem fjallar um innbúskaskó, tekur vátryggingin til tjóns á vátryggðum lausafjármunum þegar tjónið á rætur að rekja til skyndilegs og ófyrirsjáanlegs utanaðkomandi atviks á vátryggingartímabilinu. Með þjófnaði felst að síminn var tekinn með launung úr vörslum M skyndilega og á ófyrirsjáanlegan hátt. Er því fullnægt bótaskilyrðum vátryggingarinnar. Kemur þá til skoðunar hvort fyrrgreindur d-liður 10. gr. skilmálanna eigi hér við, þ.e. að félagið bæti ekki tjón á munum sem eru skildir eftir á almannafæri. Hér er um undantekningarákvæði að ræða og verður V að sýna fram á að skilyrði þess séu uppfyllt. Af málgögnum verður ekki annað ráðið en M hafi á þeim tíma sem síminn hvarf verið með hann í veski sínu sem hún annað hvort bar á sér eða lagði á borð sem hún sat við. Orðið „almannafæri“ er ekki skilgreint sérstaklega í vátryggingarskilmálunum. Þegar litið er til almennrar merkingar þess verður ekki talið að tekist hafi að sýna fram á að síminn hafi verið skilinn eftir á almannafæri þegar hann hvarf úr fórum M. V verður því ekki leyst úr ábyrgð á grundvelli þessa undanþáguákvæðis. M á því rétt á að fá símann bættan úr innbúskaskótryggingarlið fjölskyldutryggingarinnar.

Niðurstaða.

Tjón M bætist úr innbúskaskótryggingarlið fjölskyldutryggingar hennar hjá V.

Reykjavík, 12. janúar 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.